

пчелытѣ и ѡбщѣ соби́ратъ за хра́на житны
зерна. Тѣи по жѣтва, като ѡуцѣтатъ на
нѣкадѣ жѣто, ѡтхѡждатъ та ѡчи́статъ до-
брѣ който пѣть ѣмъ са бѣди по прѣвѣ, за-
ради да не забика́латъ и да не са препѣ-
нѡватъ, кога минѡватъ натовѣрены, и ѡ
по напре́дъ иѡще ѡчи́статъ и прегра́ждатъ
добрѣ своѣтѣ житницы, ачи тога́зи траг-
вѣтъ като по жѣтва та са потовѣратъ сѣсѣ
жѣто, кой ко́лько по мнѡго мо́же, и го
но́сатъ та го трѣпатъ на е́дно мѣсто. Като
са мѣне жѣтвата не ѡста́ватъ жѣтото тѣи,
защо подѣръз ма́лко дни то понѣква, и тѣи
тре́ба тога́зи да ѣзмерѣтъ ѡ гла́дъ. Заради
това́ скѣдѣтъ тѣичкитѣ та причѡпватъ приъз
среда́та сѣчкитѣ зерна, ачи тѣи ги наѣп-
ватъ въ житницитѣ си. Грамота́ е́ воѣсти-
на на чело́вѣка да глѣда тѣзи добы́тчитѣ
то́лкози сѣ гла́сны по мѣждѣ си и заради
това́ то́лкози благополѡчны, а то́и да и
ще да бѣде со́гласенъ сѣсѣ своѣтѣ бра́тѣи
Мрѣвытѣ спѣтъ приъз сѣчката зѣма и про-
лѣтъ, като са сае́дѣтъ, гѣдѣтъ ѡ гото-
вото жѣто додѣ доѣде вто́ра жѣтва:

Тѣи